

(Fremsat 2/10 91).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Ole Vagn Christensen (S):

De senere år har skiftende borgerlige regeringer fremsat utallige forslag til nedskæring af ydelserne til de arbejdsløse. Det, vi her oplever, er det hidtil blodigste. Debatten om det danske dagpengesystem hviler tilsyneladende på den fordom hos regeringspartierne, at den særlig høje ledighed blandt lavtlønsgrupperne, de mange langtidsledige og de unge arbejdsløse skyldes et helt ekstravagant dagpengesystem. Virkeligheden er imidlertid en helt anden, og det kommer da også krystalklart frem, når vi sammenligner forholdene i Danmark med forholdene i andre lande. Jeg skal senere vende tilbage hertil, hvis der bliver tid dertil.

Men dertil kommer, at regeringens forslag vil få helt uoverskuelige konsekvenser for de enkelte arbejdsløses økonomiske vilkår. Ser vi blot på forslaget om at reducere dagpengesatserne med 20 pct. for de arbejdsløse med over 9 måneders ledighed inden for de sidste 15 måneder, så viser det sig, at over halvdelen af de forsikrede vil blive berørt – mere end 170.000 mennesker på det danske arbejdsmarked – og man risikerer et indkomsttab på op til 21.000 kr. om året. Og der kommer ikke en eneste ny arbejdsplads ud af det, men der kommer ringere forhold, der kommer ringere vilkår for de i forvejen hårdest belastede grupper.

Forårets brede forlig om en fornuftig tilpasning af dagpengesystemet og især en forøget uddannelsesindsats var et skridt i den rigtige retning. På den baggrund må det undre, at regeringen så hurtigt efter dette forlig lægger op til afgørende ændringer på præcis de samme områder, som er omfattet af forliget. Det gælder bl.a. på dimittendområdet. Her vil man afgørende forringe rettighederne for de nyuddannede, der er kommet igennem en uddannelse. På trods af at vi i forårets forlig fastsatte satserne, vil man nu skære ned.

Et andet eksempel er skærpelsen af arbejdskravet. Det værste eksempel er dog det voldsomme angreb, som jeg har været inde på tidligere, på de langtidsledige, som regeringen vil gennemføre. De skal, som jeg var inde på før,

efter regeringens opfattelse have forringet vilkårene drastisk. Det er en helt urimelig besparelse, som gavner hverken beskæftigelsen eller de langtidsledige, tværtimod.

Vi er derfor bestemt ikke enige i disse forslag, og vi er særdeles kritiske over for, at regeringen allerede på nuværende tidspunkt vil lave indgreb i et forlig. Dertil kommer, at vi om kort tid skal have afklaret de fremtidige forhold for uddannelsestilbudsordningen, og her lægger regeringen med disse forslag en stor bombe under forhandlingerne.

Hvad skal vi så? Ja, vi skal gå en anden vej. Det reelle strukturproblem på det danske arbejdsmarked er, at uddannelses- og beskæftigelsesindsatsen på alle niveauer er for lille. Der er brug for en kraftig indsats for at forbedre og vedligeholde arbejdsstyrkens kvalifikationer; ellers vil der opstå såkaldte flaskehalsproblemer, når det forhåbentlig lykkes at få gennemført en politik, der for alvor nedbringer arbejdsløsheden.

De forslag, som her lægges frem om forringelser for de ledige, løser ingen reelle problemer, de skaber ikke flere job, de skaber kun dårlig økonomi for de ledige, måske endda også for de kommuner, hvor de ledige bor; vi har jo tidligere været inde på kommunernes forhold. De arbejdsløses kvalifikationer forbedres ikke af at gøre de arbejdsløse fattigere, kun af at gøre dem dygtigere.

Pia Christmas-Møller (KF):

Forslaget har to formål, for det første at levere et bidrag til finanslovsbesparelserne for 1992 og for det andet at styrke arbejdsmarkedselementet i dagpengesystemet.

Forslaget om at udvide arbejdskravet fra 26 til 52 uger skal sikre, at ret til dagpenge forudsætter en reel og mere end midlertidig forudgående tilknytning til arbejdsmarkedet.

Det samme arbejdsmarkedssigte ligger bag forslagene om at ændre dimittendreglerne.

Nedsættelse af dagpengesatsen til 80 pct. af maksimum efter 40 ugers ledighed leverer et væsentligt bidrag til besparelsesmålet. Forslaget signalerer samtidig, at der efter 9 måneders sammenlagt ledighed kan være behov for at udvide kredsen af job, hvortil man er til rådighed og aktivt arbejdssøgende. Det skal i den forbindelse huskes, at den maksimale dagpengesats ligger over den løn, en kassedame får.